

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๗๓/๒๕๑๗

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงราย

โจทก์

นายเอ๋อ พงษ์ แซ่ลี

จำเลย

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๔, ๕๐

พ.ร.บ.ยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๘

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๘, ๑๙๒

ฟ้องว่าจำเลยมีไว้เพื่อขายซึ่งยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบโดยคำขอท้ายฟ้องระบุอ้างพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๔ ซึ่งเป็นบทกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ มาแล้ว เมื่อศาลฟังว่าจำเลยกระทำความผิดตามมาตรา ๒๔ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ แม้คำขอท้ายฟ้องโจทก์จะมีได้ระบุอ้างมาตรา ๑๘ พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งยกเลิกแก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติกำหนดโทษขึ้นใหม่แทนกำหนดโทษในมาตรา ๕๐ เดิม ศาลก็ลงโทษจำเลยตามกำหนดโทษในมาตรา ๑๘ พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยได้บังอาจมีไว้เพื่อขายซึ่งยาสูบบุหรี่ยี่ห้อตราหัวไก่ ที่ผลิตในต่างประเทศ จำนวน ๒,๐๐๐ ซอง น้ำหนัก ๔๐,๐๐๐ กรัม ที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งจำเลยจะต้องมีหน้าที่ปิดแสตมป์ยาสูบ คิดเป็นค่าแสตมป์ ๖,๔๐๐ บาท ทั้งนี้จำเลยมิได้รับยกเว้นโดยชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๒๔, ๔๔, ๔๙, ๕๐ พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๗ ริบหรี่ของกลาง

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วฟังว่า จำเลยมีบุหรี่ยี่ห้อของกลางไว้เพื่อจำหน่าย พิพากษาลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๔, ๔๔, ๕๐ พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๘ ให้ปรับจำเลย ๙๖๖,๐๐๐ บาท ริบหรี่ของกลาง

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ฟังว่า จำเลยทำผิดพระราชบัญญัติยาสูบตามที่โจทก์ฟ้องแต่โจทก์ขอให้ลงโทษปรับจำเลยเพียง ๑๐ เท่าของค่าแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๗ เท่านั้น พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ปรับจำเลย ๑๐ เท่าของค่าแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๗ เป็นเงิน ๖๔,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ก็แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายว่า โจทก์ได้อ้างมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งเป็นบทกำหนดโทษฐานมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งยาสูบแล้ว แสดงว่าโจทก์ประสงค์ให้ศาลลงโทษจำเลยฐานมียาสูบไว้เพื่อจำหน่ายไม่ได้ปิดแสดมภ์ยาสูบ แม้โจทก์จะมีได้อ้างมาตรา ๑๘ พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาด้วยศาลก็ลงโทษปรับ ๑๕ เท่า ตามมาตรา ๑๘ พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้

ศาลฎีกาได้พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามฟ้องโจทก์กล่าวมาชัดเจนว่าจำเลยบังอาจมีไว้เพื่อขายซึ่งบุหรี่ซิการ์แรตตราหัวไก่ที่มีได้ปิดแสดมภ์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ และคำขอท้ายฟ้องโจทก์ได้ระบุอ้างพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๔ ซึ่งเป็นบทมาตราความผิด และมาตรา ๕๐ ซึ่งเป็นบทกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ มาแล้ว เป็นแต่โจทก์มีได้อ้างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๘ ซึ่งบัญญัติยกเลิกแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๐ มาเท่านั้น ตามความในมาตรา ๑๘ พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ ที่บัญญัติขึ้นใหม่ ก็ยังเรียกว่ามาตรา ๕๐ อยู่นั่นเอง การที่โจทก์มิได้ระบุอ้างมาจึงมิทำให้ฟ้องโจทก์ขาดความสมบูรณ์ เมื่อศาลฟังว่าจำเลยกระทำการฝ่าฝืนเป็นความผิดตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งมีโทษกำหนดไว้ในมาตรา ๕๐ แล้วแม้โจทก์จะมีได้ระบุอ้างมาตรา ๑๘ พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาในคำขอท้ายฟ้องด้วย ศาลก็ลงโทษจำเลยตามกำหนดโทษในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบที่กล่าวนี้ได้

พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ เป็น ปรับสิบห้าเท่าของค่าแสดมภ์ยาสูบที่จะต้องปิด นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์